

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 14C/168/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216278
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Račko
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612216278.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Miroslavom Račkom v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073 v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto:

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu o zaplatenie škody z titulu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobami podanými na tunajšom súde dňa 27.09.2012, a to vo veci 14C/168/2012 domáhal zaplatenia sumy 5 674,46 Eur titulom majetkovej škody a sumy 1 134,89 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 12C/178/2012 domáhal zaplatenia sumy 2 164,32 Eur titulom majetkovej škody a sumy 432,86 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/186/2012 domáhal zaplatenia sumy 1 994,90 Eur titulom majetkovej škody a sumy 398,98 Eur titulom nemajetkovej ujmy a vo veci 14C/190/2012 domáhal zaplatenia sumy 1 053,09 Eur titulom majetkovej škody a sumy 210,62 Eur titulom nemajetkovej ujmy, Uviedol, že v pozícii oprávneného navrhol vykonanie exekúcií pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoje pohľadávky, ktoré vznikli neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úveroch, a to vo veci 14C/168/2012 číslo XXXXXXX s dlžníkom L. Č., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci sp.zn. W. XXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému tunajšiemu súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 24.04.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 479 dní, vo veci 12C/178/2012 zmluvy o úvere č. XXXXXXX s dlžníkom U. V., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci sp.zn. W. XXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému tunajšiemu súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 30.11.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti

o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 259 dní, vo veci 14C/186/2012 zmluvy o úvere č. XXXXXXX s dlžníkom M. F., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci sp.zn. W. XXXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému tunajšiemu súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 08.11.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 281 dní, vo veci 14C/190/2012 zmluvy o úvere č. XXXXXXX s dlžníkom X. V., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci sp.zn. W. XXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému tunajšiemu súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 09.08.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 372 dní. Všetky vyššie popísané veci súd spojil z dôvodu hospodárnosti na spoločné konanie pod sp. zn. 14C/168/2012, nakoľko skutkovo aj čo do označenia účastníkov boli totožné. Žalobca v konaniach žiadal priznať jednak majetkovú škodu, ktorá predstavuje náhradu istín s príslušenstvom, ktoré v označených veciach nemôžu byť priznané právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkom zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvami o úvere. Žiadal priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca si uplatnil v jednotlivých konaniach ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu sumy vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Poukázal na to, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalovaný však pozitívne nereagoval. Preto podľa názoru žalobcu je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv vyššie označených. Súd spojil veci vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 14C/168/2012, 12C/178/2012, 14C/186/2012, 14C/190/2012 na spoločné konanie pod sp.zn. 14C/168/2012.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti, preto žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Poukázala na to, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktoré prerokovanie sám požiadal. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. a pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tri podmienky súčasne, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť

exekúcie, ak je exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Podľa názoru žalovanej 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu po dobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". V samotnej dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 16/02 a konštatovala, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Poukázala na to, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, avšak týka sa prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Čo sa týka existencie prieťahov v konaní v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania, teda žalovaná vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Žalovaná taktiež vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t.j. tri roky pred dňom kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Vzhľadom na uvedené žalovaná vzniesla námietky premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom uvedená lehota uplynula pred dňom 23.04.2009. Čo sa týka vyčíslenia škody, túto považuje za nesprávnu a účelovú, a skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísľovaniu škody zo strany žalobcu, a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. Ohľadom nemajetkovej ujmy žalovaná uviedla, že nemá za preukázaný tak vznik ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Ohľadom príčinnej súvislosti uviedla, že vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky, príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., považuje žalovaná žalobu za právne neopodstatnenú a žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Viacerými svojimi podaniami v písomnej podobe poukázal na porušovanie jeho ústavných práv a poukázal taktiež na nezákonný a nestranný úradný postup súdov.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, ospravedlnila svoju neúčast', nežiadala o odročenie pojednávania, preto bolo pojednávané v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom 14C/168/2012, priloženými spisovými materiálmi 12C/178/2012, 14C/186/2012, 14C/190/2012, listinným dôkazovým materiálom nachádzajúcim sa v týchto spisoch, a to najmä návrhmi na začatie konania, uznesením o spojení týchto vecí na spoločné konanie, písomnými podaniami účastníkov konania, priloženými exekučnými spismi

č. 17Er/370/2009, č. 12Er/1234/2009, č. 17Er/1186/2009, č. 5Er/892/2009, na základe čoho zistil, že v exekúcii č. 17Er/370/2009 proti povinnému L. Č. bolo exekučné konanie začaté dňa 24.04.2009, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 13.05.2009, súd vyzval dňa 21.05.2009 rozhodcovský súd, aby v lehote 10 dní predložil spis, dňa 18.06.2009 bola doručená urgencia súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, dňa 18.12.2009 súd vyzval súdneho exekútora, nech predloží úverovú zmluvu, dňa 14.01.2010 doručil súdny exekútor vyjadrenie k výzve, a dňa 22.04.2010 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vo veci sp. zn. 12Er/1234/2009 proti povinnej U. V. bolo exekučné konanie začaté dňa 30.11.2009, žiadosť súdneho exekútora bola doručená 28.12.2009, súd vyzval dňa 30.12.2009 súdneho exekútora, aby ten vyzval oprávneného na doplnenie návrhu a predloženie úverovej zmluvy, dňa 18.01.2010 doručil súdny exekútor vyjadrenie k výzve, dňa 21.01.2010 bola oprávnený urgenciou výzvy urgovaný na predloženie úverovej zmluvy, a súd dňa 04.05.2010 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vo veci sp. zn. 17Er/1186/2009 proti povinnej M. F. bolo exekučné konanie začaté dňa 08.11.2009, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 14.12.2009, súd vyzval dňa 12.12.2009 súdneho exekútora, aby ten vyzval oprávneného na doplnenie návrhu a predloženie úverovej zmluvy, dňa 14.01.2010 doručil súdny exekútor vyjadrenie k výzve, a súd 23.04.2010 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa, a vo veci sp. zn. 5Er/892/2009 proti povinnému X. V. bolo exekučné konanie začaté dňa 09.08.2009, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 25.09.2009, súd vyzval dňa 06.11.2009 súdneho exekútora, aby ten vyzval oprávneného na doplnenie návrhu a predloženie úverovej zmluvy, dňa 18.11.2009 doručil súdny exekútor vyjadrenie k výzve, dňa 18.11.2009 doručil oprávnený žiadosť o informáciu o stave konania, súd dňa 26.11.2009 urgoval súdneho exekútora, dňa 25.01.2010 bola oprávneným doručená odpoveď na výzvu súdu, a súd dňa 07.04.2010 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, resp. exekučné konanie bolo zastavené, k uvedenému došlo z dôvodu neplatnosti dojednanej rozhodcovskej doložky, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, konaná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na po a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, po b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, po c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, po d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Žalobca tvrdil, že mu vznikla majetková škoda v jednotlivých konaniach predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Žiadal priznať aj nemajetkovú ujmu v jednotlivých veciach vo výške 20 % z uplatňovanej istiny majetkovej škody.

Škoda je ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a ku ktorej by nebolo došlo, keby sa škodca nedopustil porušenia právnej povinnosti.

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu.

Ušlým ziskom sa rozumie to, čo by poškodený mohol získať, keby nedošlo ku vzniku škody.

Medzi vzniknutou škodou a porušením právnej povinnosti musí byť príčinná súvislosť. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Vzťah medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie len sprostredkovaný.

Žalobca v konaní nepreukázal:

- o akú konkrétnu hodnotu sa zmenil jeho majetok v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného v konkrétnej exekučnej veci, resp. nepreukázal akú hodnotu mohol získať, keby ku porušeniu tejto povinnosti nebolo došlo, pričom žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval, či si voči žalovanému uplatňuje škodu v podobe skutočnej škody alebo ušlého zisku,
- dôvodnosť žalovanej výšky škody spočívajúcej v náhrade istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu,
- existenciu bezprostredného a priameho vzťahu medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a vznikom tvrdenej škody.

Vychádzajúc z uvedeného súd mal za to, že nie je dôvodné priznať žalobcovi nemajetkovú ujmu, keďže túto si uplatnil vo výške 20 % z uplatňovanej istiny majetkovej škody.

V prejednávaných veciach si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to vo veci 14C/168/2012 5 674,46 Eur titulom majetkovej škody, 1 134,89 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 12C/178/2012 2 164,32 Eur titulom majetkovej škody, 432,86 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/186/2012 1 994,90 Eur titulom majetkovej škody, 398,98 Eur titulom nemajetkovej ujmy a vo veci 14C/190/2012 1 053,09 Eur titulom majetkovej škody, 210,62 Eur titulom nemajetkovej ujmy, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Súd zistil, že žaloba obsahuje zákonom stanovené náležitosti, bola špecifikovaná a súd si pripojil ako dôkaz exekučné spisy. Súd zistil, že žalobca si splnil svoju povinnosť a podal žalovanému pred podaním tejto žaloby žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne, a to nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Súd posúdil vec v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 233/1995 Z.z..

Súd zistil, že exekučné konania, ktoré sa týkajú prejednávaných vecí boli začaté za účinnosti Exekučného poriadku platného pred 01.06.2011.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, účinného do 31.05.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Jeho znenie bolo novelizované zákonom č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2011, ktoré stanovuje, že exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinnosť do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Tu súd považuje za potrebné uviesť čo sa týka rozdielného výkladu ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2011, že pokiaľ súdy podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2011 akceptovali ako exekučné tituly aj rozhodnutia vydané rozhodcovskými súdmi, tak potom zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorým s účinnosťou od 01.06.2010 bolo novelizované znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že bola vypustená 15-dňová lehota na poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie ak ide o exekučný titul podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku bola lehota vypustená aj pokiaľ ide o rozhodnutia vydané rozhodcovskými súdmi. Zákonom č. 102/2011 Z.z. účinným od 01.06.2011 už len vzhľadom na rozdielnosť výkladov ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení do 01.06.2011 bolo toto zákonné ustanovenie vyprecizované tak, že výslovne sa v ňom uviedli aj rozhodnutia rozhodcovských súdov, čo však neznamená, že tieto neboli dovtedy chápané ako exekučný titul podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Na základe uvedeného potom možno dospieť k záveru, že úmyslom zákonodarcu bolo neaplikovať 15-dňovú lehotu pri poverení exekútora aj v prípadoch, keď exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, aj keď to nebolo explicitne uvedené v Exekučnom poriadku. Súd totiž nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale sa od neho smie a musí odchyliť, ak si to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku.

Súd pripomína, že v súvislosti so vstupom do Európskej únie, Slovenská republika svoj záväzok voči Európskej únii poskytnúť spotrebiteľovi zvýšenú ochranu vzhľadom na jeho postavenie v spotrebiteľských vzťahoch si plní prostredníctvom viacerých zákonov, medzi inými Občianskym zákonníkom, kde v § 3 ods. 5 zakotvuje, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, ale aj zákonom o rozhodcovskom konaní, v ktorom ukladá exekučnému súdu aj v každom štádiu exekučného konania skúmať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom a po zistení, že rozhodcovský rozsudok takéto nedostatky má, exekúciu zastaví.

Exekučný súd bol povinný dôsledne skúmať či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, a to v každom štádiu vedenia exekúcie (na návrh účastníka konania alebo; aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Okrem iného je povinný skúmať, či podklad na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 41 Exekučného poriadku.

Podľa názoru Ústavného súdu SR vyslovenom v uznesení zo dňa 03.03.2011, č.k. IV. ÚS 60/2011-13, vnútroštátny súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom prípade, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 18.01.2012, sp.zn. 6Cdo 143/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

Aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorý je spotrebiteľom, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúcim materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa. K uvedeným záverom dospel Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 21.03.2012, sp.zn. 6Cdo 1/2012.

Exekučný súd v zmysle vyššie uvedených kritérií, vzhľadom na zložitosť veci, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ preskúmal predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietol, a rozhodol o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia v primeranej lehote bez zbytočných prietahov a v prípade, že oprávnený by v exekučných spisoch predložil spôsobilý exekučný titul, poverenie by mu bolo vydané. Pokiaľ súd vychádza z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie, zákonodarca sa zmieňoval o lehote 15 dní len v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade nesplnenia podmienok na vydanie poverenia a vykonanie exekúcie už zákonodarca žiadnu lehotu neuvádza. Aj z toho je možné dovodiť, že na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie lehota nebola daná. Vzhľadom na to súd bol toho názoru, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup, a preto ani nemohla byť spôsobená majetková škoda a nemajetková ujma v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv žalobcu, táto škoda nebola žiadnym spôsobom špecifikovaná, a taktiež nemajetkovú ujmu s poukazom za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie práv, stratu legitímnych očakávaní nemožno považovať za škodu a nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. V zmysle vyššie uvedeného súdu mal za to, že žalobu je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Súd podotýka, že rozhodnutie, ktorým sa zamietla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím nezákonným, pretože žiadnym príslušným orgánom nebola konštatovaná nezákonnosť takéhoto rozhodnutia.

Námietkou premlčania vznesenou žalovanou sa súd nezaoberal, keďže dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Súd bol toho názoru, že tu nie sú dôvody, aby rozhodol v zmysle návrhu medzitýmnym rozsudkom § 152 ods. 2 O.s.p. . Taktiež sa oboznámil so Znaleckým posudkom vypracovaným Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 1/5014 zo dňa 17.01.2014, ktorý je založený pod Spr 256/14 na tunajšom súde a bol toho názoru, že vzhľadom na to, že súd dospel k názoru, že nie sú dané predpoklady priznania škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, nie je potrebné zaoberať sa výškou takto spôsobenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorou sa zaoberá uvedený znalecký posudok a výška škody by prichádzala do úvahy až v tom prípade, ak by boli tieto predpoklady naplnené.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. . Žalovaná si uplatnila právo na náhradu trov konania, avšak trovy konania nevyšli. Zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.